

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 33

din 15.02.2006

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. S.A.,

din localitatea, județul Suceava,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din 21.12.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr./20.12.2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./21.12.2005, cu privire la contestația formulată de S.C. ...S.A., din localitatea, județul Suceava.

S.C. S.A. contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr. din 15.11.2005, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr.din 15.11.2005, întocmite de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma de ... lei**, reprezentând:

- lei – taxa pe valoarea adăugată;
- ... lei – dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – impozit pe profit;
- lei – dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.A. Suceava contestă Decizia de impunere nr./15.11.2005, emisă de Activitatea de Control Fiscal Suceava, în baza Raportului de inspecție fiscală nr./15.11.2005, privind obligațiile fiscale

în sumă totală de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, impozit pe profit și accesorii ale acestora.

Petenta arată că facturile fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004 cuprind masă lemnoasă pe picior facturată de Ocolul Silvic în numele SC ... SRL. Beneficiarul masei lemnoase aferente acestor 3 facturi este SA, conform contractului de asociere în participațiune nr ..., încheiat cu SC SRL, care dădea dreptul societății ... SA să acționeze în numele SC SRL.

Contestatoarea precizează că prin contractul de asociere în participațiune nr, societatea SA se obliga să exploateze masa lemnoasă, să achite facturile emise de către O.S. ... în numele SC SRL și să achite suma de lei pentru fiecare m.c. exploatat către SRL.

Petenta susține că acest contract a fost adus la cunoștința O.S., iar O.S. a expediat facturile menționate mai sus „*direct către SA, înțelegând ca și noi că SC SA reprezintă în fapt SC SRL.*”.

De asemenea, petenta precizează că SC SA a achitat contravaloarea acestor facturi și a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora și că nu a adus nici un prejudiciu statului prin înregistrarea facturilor direct la ... SA și nu la SRL.

Contestatoarea reclamă faptul că inspectorii fiscali au ridicat facturile originale în timpul controlului și nu le-au mai restituit, astfel încât nu a fost posibil ca facturile originale să fie înmânate societății SRL, iar aceasta la rândul ei să refactureze masa lemnoasă.

De asemenea, contestatoarea consideră că sunt deductibile cheltuielile în sumă de lei, reprezentând masă lemnoasă, înregistrate în contul 601, deoarece sunt justificate cu avize de expediție și foi de însoțire legal întocmite și procurate. Petenta arată că avizele de expediție și foile de însoțire au fost ridicate de SC SRL, care este furnizorul, și că pe acestea apare înscris la rubrica beneficiar societatea SA.

Referitor la suma de lei, înregistrată în contul 628, aferentă facturii fiscale din 11.06.2004, reprezentând penalități de neexploatare la termen, emisă de O.S. pe numele SC SRL, petenta precizează că această cheltuială este deductibilă la calculul profitului impozabil, deoarece, potrivit contractului de asociere în participațiune, exploatarea masei lemnoase cădea în sarcina societății SA, iar plata acestor penalități către O.S. a fost efectuată de societatea SA.

II. Prin Decizia de impunere nr./15.11.2005, emisă de Activitatea de control fiscal Suceava în baza Raportului de inspecție fiscală nr./15.11.2005, s-a stabilit în sarcina societății suma de lei, reprezentând:

- lei – taxa pe valoarea adăugată;
- lei – dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

- lei – impozit pe profit;
- lei – dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Inspecția fiscală s-a efectuat în baza Deciziei de reverificare nr/14.10.2005 și a avut în vedere perioada 1.01.2004 – 31.12.2004.

În urma verificărilor, organele de inspecție fiscală au constatat că în anul 2004 societatea SA a dedus taxa pe valoarea adăugată înscrisă în trei facturi fiscale emise de Ocolul Silvic către SC SRL pentru cantitatea dem.c. masă lemnoasă, după cum urmează:

- a. factura fiscală seria/25.02.2004, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei;
- b. factura fiscală seria/13.05.2004, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei;
- c. factura fiscală seria/11.06.2004, în valoare totală de lei, din care taxa pe valoarea adăugată în sumă delei.

Organele de control precizează că din compararea exemplarelor originale ale acestor trei facturi, existente laSA, cu exemplarele în copie existente la O.S. reiese că pe exemplarele originale apare în plus la rubrica „cumpărător” mențiunea „pt. SC SA” scrisă cu alte caractere.

De asemenea, organele de control au constatat că masa lemnoasă, care face obiectul facturilor fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004, are ca documente justificative de circulație foi de însoțire și avize de expediție care au înscris la rubrica „furnizor” societatea SRL, iar la rubrica „beneficiar” societatea SA.

Ținând cont de prevederile art 145 alin 8 din Legea nr 571/2003, organele de control au considerat că **societatea SA nu avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei** înscrisă în facturile fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004, deoarece aceste facturi nu au fost emise pe numele persoanei juridice SA.

Ca urmare, prin decizia de impunere nr/15.11.2005, s-a stabilit în sarcina societății SA taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de lei.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, organele de control au calculat **dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.**

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea SA a înregistrat în debitul contului sintetic 628 „Alte cheltuieli cu servicii prestate de terți” suma de lei înscrisă în factura fiscală seria, emisă de O.S. ... pe numele SC SRL .., reprezentând penalități de neexploatare la termen, având înscrisă cu alte caractere la rubrica „cumpărător” mențiunea „pt. SCSA”.

În raportul de inspecție fiscală nr/15.11.2005, organele de control precizează că societateaSA a considerat deductibile la calculul profitului

impozabil pe anul 2004 cheltuielile în sumă de lei, înscrise în facturile fiscale seria, nr, nr și nr, emise pe numele societății SRL.

Ținând cont de prevederile art 21 pct 4 lit f din Legea nr 571/2003, organele de control au considerat că **societatea SA nu avea dreptul să deducă cheltuielile în sumă de lei** înscrise în facturile fiscale menționate mai sus, deoarece aceste facturi nu au fost emise pe numele persoanei juridiceSA.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au majorat profitul impozabil cu suma de lei, reprezentând cheltuieli nedeductibile, și au stabilit în sarcina societății SA **un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei**, aferent acestor cheltuieli.

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit în sumă de lei, organele de control au calculat **dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.**

În raportul de inspecție fiscală atacat se precizează că petenta a prezentat organelor de control un contract de asociere încheiat între SC SA și SC SRL, valabil în perioada 1.06.2002 – 1.06.2003, în care este stipulat că societatea SA se obligă să achite Ocolului Silvic, în numele societății SRL, contravaloarea facturilor emise către SC SRL. De asemenea, organele de control precizează că petenta nu le-a prezentat în timpul verificării acte adiționale din care să rezulte prelungirea valabilității contractului de asociere.

În susținerea afirmației că acest contract este valabil și în anul 2004, petenta a prezentat organelor de inspecție factura fiscală nr/23.12.2004 emisă de către societatea SRL către societatea ... SA, reprezentând diferențe de preț calculate în baza contractului de asociere.

În actul atacat, organele de control precizează că masa lemnoasă în cantitate de m.c., achiziționată de SRL de la O.S. în baza facturilor fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004 și transportată direct la beneficiarul SC SA, a fost adjudecată prin negociere de SC SRL, conform contractului de vânzare – cumpărare a masei lemnoase pe picior nr .../19.02.2004, încheiat cu SA, și semnat de, împuternicit al societății SRL și angajat al societății ... SA.

De asemenea, în actul atacat se precizează că facturile fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004 au fost transmise de O.S. direct societății SA, iar foile de însoțire și avizele de expediție, în baza cărora s-au întocmit aceste facturi fiscale, au fost ridicate de la O.S. de către, împuternicit al societății SRL și angajat al societății SA.

Din nota explicativă dată organelor de control de administratorul societății SRL (fosta SRL) reiese că societatea SRL nu a primit și nu recunoaște existența contractului de vânzare – cumpărare a masei lemnoase pe picior nr .../19.02.2004 și a facturilor fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. **Referitor la suma contestată de lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă SC SA avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturi fiscale emise pe numele altei persoane juridice.

În fapt, în urma verificărilor, organele de inspecție fiscală au constatat că în anul 2004 societatea SA a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei înscrisă în facturile fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004, emise de Ocolul Silvic ... pe numele societății SRL pentru cantitatea dem.c. masă lemnoasă.

Organele de control au considerat că **societatea SA nu avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei** înscrisă în facturile fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004, deoarece aceste facturi nu au fost emise pe numele persoanei juridiceSA.

Ca urmare, prin decizia de impunere nr/15.11.2005, s-a stabilit în sarcina societății SA taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de lei.

În drept, în ceea ce privește **exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată** sunt aplicabile prevederile art 145 alin 8 lit a din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, care stipulează:

„ART 145

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, **cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);”**

Din textul de lege citat se reține că o persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată cu facturi fiscale emise

pe numele ei, care să cuprindă toate informațiile prevăzute la art 155 alin 8 din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, care stipulează:

„(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

- a) seria și numărul facturii;
- b) data emiterii facturii;
- c) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală al persoanei care emite factura;
- d) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;
- e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;
- f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;
- g) cota de taxă pe valoarea adăugată sau mențiunea scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil sau neinclus în baza de impozitare, după caz;
- h) valoarea taxei pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile.”

Prin urmare, pentru a deduce taxa pe valoarea adăugată, persoana impozabilă trebuie să justifice acest drept cu facturi fiscale emise pe numele său, completate obligatoriu cu toate datele ei de identificare, respectiv numele, adresa și codul de înregistrare fiscală.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea SA a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei înscrisă în facturile fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004, emise de Ocolul Silvic pe numele societății SRL, și nu pe numele societății SA, pentru cantitatea de m.c. masă lemnoasă. Această cantitate de masă lemnoasă a fost adjudecată prin negociere de SC SRL, conform contractului de vânzare – cumpărare a masei lemnoase pe picior nr .../19.02.2004, încheiat cu ... SA.

În urma demersurilor făcute de organele de control a rezultat că pe exemplarele originale ale acestor trei facturi, existente la SA, apare la rubrica „cumpărător” mențiunea „pt. SCSA” scrisă cu alte caractere față de restul textului și că pe exemplarele în copie existente la O.S. nu se regăsește această mențiune.

Petenta arată că facturile fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004 cuprind masă lemnoasă pe picior facturată de Ocolul Silvic Moldovița pe numele SC ... SRL și că beneficiarul masei lemnoase aferente acestor 3 facturi este SA, conform contractului de asociere în participațiune nr 143 încheiat cu SC SRL, care dădea dreptul societății SA să acționeze în numele SC SRL.

Potrivit art 128 alin 6 din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, „*în cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate*

asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă acesta este transferat direct beneficiarului final.”

Prin urmare, dacă bunurile sunt transferate direct de la furnizor la beneficiarul final, furnizorul are obligația să emită facturi fiscale către beneficiarul final.

La art 9 din contractul de asociere nr 143 încheiat între SC SA și SC SRL, existent la dosarul cauzei, părțile au ținut cont de prevederile art 128 alin 6 din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, precizând următoarele: „SC ... SA valorifică întreaga masă lemnoasă rezultată în urma exploatării partizilor 247, 219, 220 și 221 către terți sau pentru consum propriu.... SC SRL facturează către SC SA cantitățile stabilite conform eșalonării Direcției Silvice...”.

Mai mult, din raportul de inspecție fiscală atacat rezultă că petenta a prezentat organelor de control un contract de asociere încheiat între SC SA și SC SRL, valabil doar pentru perioada 1.06.2002 – 1.06.2003, în care este stipulat că societatea SA se obligă să achite Ocolului Silvic Moldovița, în numele societății SRL, contravaloarea facturilor emise către SC SRL.

Prin urmare, susținerea contestatoarei că avea drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturile fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004 deoarece „SC SA reprezintă în fapt SC SRL.”, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât facturile au fost emise de O.S.pe numele societății SRL în baza contractului de vânzare – cumpărare a masei lemnoase pe picior nr/19.02.2004, încheiat cu aceasta, și nu pe numele societății SA, cu care nu are încheiat contract de exploatare a masei lemnoase.

Întrucât facturile fiscale seria .../25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004 au fost emise pe numele societății ... SRL și nu pe numele societății SA, fapt recunoscut și de contestatoare, rezultă că **societatea SA nu avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei** înscrisă în aceste facturi, drept pentru care măsura organelor de control de a stabili în sarcina societății SA taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de lei este legală.

Având în vedere cele prezentate mai sus, s-a reținut faptul că organele de control în mod legal au stabilit că SC SA datorează bugetului de stat **taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei**, drept urmare contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca neîntemeiată.

2. În ceea ce privește suma contestată de lei, reprezentând impozit pe profit, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile în sumă de lei, corespunzătoare unor

operațiuni ce au la bază facturi fiscale emise pe numele altei persoane juridice.

În fapt, în urma verificărilor, organele de inspecție fiscală au constatat că în anul 2004 societatea SA a dedus cheltuielile în sumă de lei, reprezentând masă lemnoasă în cantitate de ... m.c., aferentă facturilor fiscale seria, nr /25.02.2004 și nr /13.05.2004 și cheltuielile în sumă de lei reprezentând penalități de neexploatare la termen aferente facturii fiscale seria /11.06.2004, emise de O.S. pe numele societății SRL.

Organele de control au considerat că **societatea SA nu avea dreptul să deducă cheltuielile în sumă de ... lei** aferente facturilor fiscale menționate mai sus, deoarece aceste facturi nu au fost emise pe numele persoanei juridice SA.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au majorat profitul impozabil cu suma de lei, reprezentând cheltuieli nedeductibile, și au stabilit în sarcina societății SA **un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei.**

În drept, în ceea ce privește **calculul profitului impozabil** sunt aplicabile prevederile art 19 alin 1 din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

„ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.”

Din textul de lege citat se reține că profitul impozabil se majorează cu cheltuielile nedeductibile fiscale.

Din actul atacat rezultă că organele de inspecție fiscală au majorat profitul impozabil cu suma de lei, reprezentând cheltuieli nedeductibile aferente facturilor fiscale seria, nr /25.02.2004, nr /13.05.2004 și nr /11.06.2004, emise de O.S. pe numele societății SRL, și au stabilit în sarcina societății SA **un impozit pe profit suplimentar în sumă delei.**

Referitor la deductibilitatea cheltuielilor la calculul profitului impozabil sunt aplicabile prevederile art 21 alin 4 lit f din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

„ART 21

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

Din textul de lege citat mai sus se reține că nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii.

Definirea noțiunii de document justificativ este dată de O.M.F.P. nr 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, emis în baza Legii contabilității nr 82/1991, care stipulează:

„Documente justificative și registre de contabilitate

2.3. - Potrivit prevederilor art. 6 alin. 2 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 61/2001, precum și a celorlalte prevederi legale privind întocmirea și utilizarea formularelor comune și a celor cu regim special utilizate în activitatea financiară și contabilă*1), orice operațiune economică efectuată se consemnează într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative sunt documentele primare care probează legal o operațiune.

2.4. - Documentele justificative cuprind, cel puțin, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentului;
- b) denumirea și sediul persoanei juridice care întocmește documentul;
- c) numărul și data întocmirii acestuia;
- d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economice (când este cazul);**
- e) conținutul operațiunii economice și, dacă este cazul, temeiul legal al efectuării acesteia;
- f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;
- g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;
- h) alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.”

Din prevederile legale citate se reține că legalitatea unei operațiuni se probează cu documente justificative care trebuie să cuprindă părțile ce intervin în această operațiune.

În ceea ce privește cheltuielile în sumă de lei, reprezentând masă lemnoasă în cantitate dem.c., aferentă facturilor fiscale seria, nr/25.02.2004 și nr/13.05.2004

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea SA a dedus cheltuielile în sumă de lei aferente facturilor fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004, emise de Ocolul

Silvic pe numele societății SRL, pentru cantitatea dem.c. masă lemnoasă.

Așa după cum am arătat și la punctul 1 al prezentului capitol, cu privire la taxa pe valoarea adăugată, această cantitate de masă lemnoasă a fost adjudecată prin negociere de SC SRL, conform contractului de vânzare – cumpărare a masei lemnoase pe picior nr/19.02.2004, încheiat cu SA..

Mai mult, din actul atacat se reține că pe exemplarele originale ale acestor trei facturi, existente la SA, apare la rubrica „cumpărător” mențiunea „pt. SC ...SA” scrisă cu alte caractere față de restul textului și că pe exemplarele în copie existente la O.S. nu se regăsește această mențiune.

Din cele prezentate se reține că cele trei facturi justifică din punct de vedere legal operațiunea ce a avut loc între O.S. și societatea SRL, în baza contractului de vânzare – cumpărare a masei lemnoase pe picior nr/19.02.2004, încheiat cu aceasta, și nu o operațiune între O.S. ... și societateaSA, cu care nu are încheiat contract de exploatare a masei lemnoase.

Prin urmare, organele de control în mod legal au stabilit că petenta nu avea dreptul să deducă cheltuielile în sumă de lei aferente facturilor fiscale seria/25.02.2004, nr/13.05.2004 și nr/11.06.2004, emise de Ocolul Silvic pe numele societății SRL.

În ceea ce privește cheltuielile în sumă de ... lei reprezentând penalități de neexploatare la termen aferente facturii fiscale seria/11.06.2004

Din actul atacat se reține că organele de inspecție fiscală au constatat că societatea SA a dedus cheltuielile în sumă de ... lei, reprezentând penalități de neexploatare la termen, aferente facturii fiscale seria, emisă de O.S.pe numele SC ... SRL și nu pe numele SCSA.

Referitor la **deductibilitatea cheltuielilor cu penalitățile pentru nerespectarea condițiilor contractuale** la calculul profitului impozabil sunt aplicabile prevederile art 21 alin 4 lit b din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

„ART 21

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

b) amenzile, confiscările, majorările de întârziere și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România și/sau autorități străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepția majorărilor, al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impuneri.

Amenzile, majorările de întârziere și penalitățile de întârziere, datorate ca urmare a clauzelor prevăzute în contractele comerciale, altele decât cele

încheiate cu autoritățile, nu intră sub incidența prevederilor prezentei litere;

Din textul de lege citat mai sus se reține că sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile cu penalitățile de întârziere, datorate altor societăți comerciale ca urmare a clauzelor prevăzute în contractele economice.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că penalitățile de neexploatare la termen în sumă de lei, înscrise în factura fiscală seria/11.06.2004, emisă de O.S. pe numele SC SRL, au fost calculate de O.S. în baza contractelor de exploatare a masei lemnoase nr/14.05.2003, nr .../26.02.2003 și nr/16.01.2004, încheiate cu societatea SRL.

Referitor la susținerea contestației că această cheltuială este deductibilă la calculul profitului impozabil, deoarece, potrivit contractului de asociere în participațiune, exploatarea masei lemnoase cădea în sarcina societății ... SA, iar plata acestor penalități către O.S. ... a fost efectuată de societatea SA., aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât penalitățile de neexploatare la termen au fost facturate de O.S. pe numele societății SRL în baza contractelor de exploatare a masei lemnoase nr/14.05.2003, nr/26.02.2003 și nr/16.01.2004, încheiate cu societatea SRL și nu de societatea SRL pe numele contestației, potrivit contractului de asociere în participațiune încheiat între societatea SA și societatea SRL, în vederea recuperării acestor debite.

Din cele prezentate rezultă pe de o parte, că factura fiscală seria/11.06.2004 a fost emisă de O.S. pe numele SC SRL Frasin și nu pe numele SC ...SA, iar pe de altă parte, că SC SA nu are încheiat contract de exploatare masă lemnoasă cu O.S., astfel încât penalitățile să fie datorate ca urmare a nerespectării clauzelor acestui contract.

În concluzie, penalitățile în sumă de lei nu sunt aferente contractului de asociere în participațiune încheiat între societatea SA și societatea SRL, deci nu sunt cheltuieli datorate de societateaSA în baza unui contract comercial.

Prin urmare, în mod legal s-a stabilit că petenta nu avea dreptul să deducă cheltuielile în sumă de lei, reprezentând penalități de neexploatare la termen, aferente facturii fiscale seria, emisă de O.S. pe numele SC SRL

Față de cele prezentate, s-a reținut faptul că organele de control în mod legal au stabilit că SC SA datorează bugetului de stat **impozit pe profit în sumă de lei**, drept urmare contestația pentru acest capăt de cerere **se va respinge ca neîntemeiată.**

3. Referitor la suma de ... lei, stabilită de către inspectorii din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava prin decizia de impunere nr

...../15.11.2005, reprezentând ... lei – dobânzi și lei – penalități, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, lei – dobânzi și lei – penalități, aferente impozitului pe profit în sumă de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă SC SA datorează această sumă, în condițiile în care obligațiile bugetare, pentru care s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere nu au fost achitate la scadență.

În fapt, în urma controlului efectuat, prin Decizia de impunere nr./15.11.2005, organele de control au stabilit dobânzi și penalități în sumă de lei, ca urmare a neachitării în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei și a impozitului pe profit în sumă de lei.

În drept, în ceea ce privește **legalitatea stabilirii de dobânzi și penalități de întârziere** pentru neachitarea la termen a obligațiilor de plată către bugetul de stat, sunt aplicabile prevederile art 108, 109 și 114 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală devenite art. 114, 115 și 120 prin republicarea la data de 24.06.2004, care stipulează:

„ART. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...] ”

„ART. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;[...]”

„ART. 120

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.[...] ”

Articolul 120 a fost modificat prin Legea 210 / 2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care intră în vigoare de la data de 15.07.2005, astfel:

<<(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.>>

Articolele 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 24.06.2004, au devenit 115, 116 și 121 prin republicarea actului normativ la data de 26.09.2005.

Din textele de lege citate mai sus, se reține că pentru neachitarea la termenul scadent a taxei pe valoarea adăugată și a impozitului pe profit stabilite suplimentar de organele de control debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

Față de cele prezentate mai sus și având în vedere faptul că pentru taxa pe valoarea adăugată și impozitul pe profit care au generat dobânzile și penalitățile în sumă de lei contestația a fost respinsă, urmează, potrivit principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”, a se **respinge** contestația **ca neîntemeiată** și pentru aceste capete de cerere.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art 19, 21, 128, 145 și 155 din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, O.M.F. nr 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, art 114, 115, 120 din O.G. nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată la data de 24.06.2004, devenite 115, 116, 121 prin republicarea din data de 26.09.2005, coroborate cu art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

DECIDE:

Respingerea contestației formulate de **S.C. S.A. împotriva Deciziei de impunere nr. ... din 15.11.2005, privind suma de lei**, reprezentând:

- lei – taxa pe valoarea adăugată;
- lei – dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – impozit pe profit;
- lei – dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit,

ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.